

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.
Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Apare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Nr. 1073/924.

Comunicat oficial.

Ministerul Cultelor și Artelor, cu Nr. 12.636 din 17 Martie a. c. ne-a trimis copia adresei Directorului General al Justiției din Cluj Nr. 32989/924, în chestiunea înaintării datelor privitoare la trecutul minorului pentru instanțele chemate a judeca pe infractorii minori precum urmează:

Avem onoare a Vă raporta, că din datele ce ni s'au comunicat și din rapoartele ce ni s'au făcut, am constatat că în anul 1923, activitatea *instanțelor chemate a judeca pe infractorii minori*, nu a fost sprijinită în măsură co-răspunzătoare intereselor mari, a căror îndeplinire a fost scopul legiitorului prin creierea regimului depus în legea VII. din 1912.

Legea impune judecătorului să adune date necesare pentru a putea stabili precis în ce mediu a trăit minorul în timpul comiterii faptului, ca să poată consta dacă infracțiunea e a se atribui decăderii morale a minorului, ori mai mult împrejurărilor între cari a trăit, ca astfel în consecință să poată lua cea mai eficace măsură de îndreptare.

Și în acest punct avem cea mai mare necesitate de concursul efectiv al societății.

Indivizii cărora li s'au trimes chestionarele pentru a le completa cu datele privitoare la trecutul minorului au sosit la instanțe ori necompletate, ori completate cu foarte puține date, îngreunând astfel activitatea instanțelor judecătorești.

Pentru a amiliora această tristă situație, vă rugăm să binevoiți a cere Domnului Ministru al Cultelor și Domnului Ministru al Instrucțiunii, să ordoneze preoților și învățătorilor, să îmbrățișeze această însemnată cauză cu dragostea ce o mențin și să dea tot sprijinul judecătorilor minori de câte ori aceștia le cer informații.

Având în vedere, importanța morală a instanțelor chemate a judeca pe infractorii minori, având în vedere că fiecare preot e dator

a-și îneplini datorințele oficiale punctual și cu toată conștiințozitatea:

Îndatorăm Onor. preoțime să dea tot sprijinul judecătorilor minori respective a completa regulat și urgent ori de câte ori se va cere chestionarele cu toate datele privitoare la trecutul minorului.

Arad, la 7/20 Martie 1924.

Joan J. Papp
episcop.

Basarabia și Rusia.

De când guvernul englez a recunoscut, de jure, situația creată în Rusia prin revoluție, guvernul dela Moscova a dobândit o încredere nouă în puterile sale și acum crede că e destul de tare ca să pună condiții Europei.

Întâiul semn al acestei noi atitudini este limbajul ținut față de Japonia; Japoniei Moscova i-a răspuns cum că, de oarece poziția internațională a Rusiei s'a întărit, pe când aceea a Japoniei a slăbit. Rusia nu mai poate trata pe bazele admise până acum.

Acum Rusia trimite un avertisment și o somațiune Franței.

Cât timp Anglia nu recunoscuse guvernul sovietelor, Rusia era silită să primească a trata cu Franța și a-i face concesii; era un motiv de echilibru și o necesitate de fapt. Dar, de când Anglia și Italia au acordat recunoașterea, sovietele sigure și de prietenia germană își pot permite ca să țină un alt limbaj față de Paris.

Dar mai este și chestia interesului Franței.

Atât timp cât înțelegerea franco-engleză nu este făcută, Franța este silită să caute înțelegerea cu Rusia. Negreșit i-ar conveni mai de grabă o înțelegere cu o Rusie altfel guvernată, dar fatalitatea voește altfel.

Guvernul sovietelor, foarte activ diplomațicește, se silește acum ca să tragă maximum de foloase din noua sa situație internațională

cu toate că puterea militară a Rusiei nu reprezintă adevărata ei putere.

România nu are o bună poziție pe planetă, aceasta au dovedit-o evenimentele istorice. Faptul că neamul românesc a fost hărțuit din toate părțile pierzând provincii de jur împrejur, este cea mai bună dovadă că, deși situația României este foarte interesantă pentru liniștea Europei, în schimb este plină de primejdii pentru români.

Cea mai importantă misiune internațională a României, de când Rusia a devenit o mare Putere cu tendință de expansiune, este ca să fie un zăgaz menit să oprească revărsarea maselor moscovite către Constantinopole; dar această misiune nu va putea fi îndeplinită atât timp cât la spatele României nu va fi o putere europeană pregătită de a susține silințele curagioase ale României.

La jumătatea secolului al 18-lea această putere o reprezenta Franța celui d'al doilea imperiu, a căreia politică era categorică în această privință: războiul din Crimeea a fost o dovadă. Dar una din greșelele politicii napoleoniană cât și a Engliterei a fost aceea că nu a restituit României întreaga Basarabie, ei s'au mărginit la o restituțiune trunchiată.

După înfrângerea Franței la 1871 Europa a rămas să fie reprezentată, în rezistența ei față de Rusia, prin Germania. Europa a avut în totdeauna un gardian din acest punct de vedere.

Acum s'a prăbușit și puterea germană, iar Franța, ca și Germania solicită prietenia Rusiei. Cui îi revine acum sceptrul, adică îndatorirea de a îndeplini o menire care, pentru civilizație și pentru libertatea lumii, este un imperativ categoric?

Germania este în cei mai buni termeni cu Rusia, Franța dorește să fie în cei mai buni termeni cu Rusia, nu mai rămâne decât Anglia care — deși acordând sovietelor recunoașterea — rămâne apărătoarea libertății Europei împotriva unei eventuale înaintări rusești.

Liniștea Europei nu este, însă, la adăpost. Pacea lumii nu va fi asigurată real și pentru multă vreme, decât atunci când între Franța și Anglia se va statornici adevărata înțelegere.

Dar este un fapt sigur: în ziua în care Rusia va fi din nou un mare imperiu militar amenințător și gata pentru agresiune. Anglia nu va rămâne singură întru apărarea liniștei și libertății Europei. Fapt este că, oligarhia sovietistă se uită cu ochi lacomi spre Basarabia.

Satul și preotul.

— Orientări nouă. —

de prof. DANTE GHERMAN.

Fixând rostul bine determinat și rolul bine înțeles al preotului în trecutul nostru istoric, să impune o analiză a chestiunii, în raport cu împrejurările schimbate și cerințele imperative ale vremii.

Așa cum ni se prezintă astăzi frământarea vieții publice, — cu schimbarea social economică și corupția morală de după război, cu aglomerația la orașe și goana nebună după traiul ușor, cu agitația sufletească a maselor, stăpânite mai mult de porniri anarhice, decât de un spirit critic al îndreptării sociale, — ne este dat unghiul, sub care trebuie privită problema de nouă educație și chemare a preoției.

Ne dăm seamă cu toții și ar fi greșit să ne amăgim în ce privește prăpastia tot mai mare, ce desparte astăzi — în cele mai multe cazuri — pe preotul satelor noastre de turma credincioșilor.

Dacă împrejurările amintite mai sus, au denaturat, ce e drept, sufletul țaranului și al cărturarului nostru, orientându-l pe căi greșite, dacă mulțimea de patimi e o scădere a moralului public, sau nemulțumirea generală, neîncrederea reciprocă, apoi baptismul, bolșevismul și alte isme, o consecință naturală a lipsei de muncă productivă — în general, — nu este mai puțin real, că bunăstarea sau decadența, morală cât și economică a unui sat, este icoana fidelă, în care să reflectează vrednicia preotului. El trebuie să fie călăuzitorul în toate manifestările vieții popoului nostru.

Educator, veghiând asupra vieții morale casnice, protector și îndrumător al tinerei generații pe căile culturii și a meseriilor, organizator de case culturale, reuniuni sociale și școale de adulți, luptător vajnic în contra alcoolismului și boalelor ascunse; sfetnic priceput al țăranilor noștri, cari pierd zilele de lucru și banul câștigat cu greu, pentru pricini de nimic, pe scările judecătoriilor, povățuitor și inițiator în organizarea muncii și în valorizarea produselor economice, — cooperative, gospodărie rațională. s. a. m. d.

Iată mijlocul unic, prin care va dispărea abisul fatal dintre preotul și satul din zilele noastre, iată — după părerea mea modestă, — „cum să aducem pe Hristos în mijlocul nostru“, întronând pacea și bunăstarea culturală și economică, în viața satelor noastre.

Intâmplări din viața Doamnelor și Domnițelor române	4—
Două povestiri istorice	4—
Alexandru Lăpușneanu nuvelă istorică	5—
Istoria marelui împărat Alexandru Macedon	7—
Esopia sau vieța și pildele preînțeleptului Esop	6—
Povestiri de petrecere și de folos	6—
Istoria Genevevei de Brabant	8—
Povestiri din Halima	4—
Istoria frumoșului Iosifi și a prea frumoasei Asineta	2—
Vatra strămoșească, sfaturi pentru săteni	1—
Povestile florilor de I. Dragoslav 2 volume	16—
Cât și cum se muncește în America de Leonardescu	9—
Din tainele florilor de I. Simionescu	8-50
Mamiferile noastre de I. Simionescu	1—
România de ieri de I. Simionescu	6-50
Tara Românească de I. Simionescu	6-50
Viața unei vrăbii de M. din Godinești	2—
Sar și Ionel de Th. Speranță	12-50
Zănele din valea cerbului de N. Urechină	25—
Scufița roșie și alte povești pentru copii cu plasse colorate	14—
Albă ca zăpada și alte povești	14—
Palatul fermecat și alte povești	14—
După ploaie vreme bună de contesa de Ségur	24—
Bietul Tudorel preluđ. de N. Batulem-Niger	10—
Cei trei ursuleți preluđ. de Cassovan-Pass	12—
Căminul Regăsit 2 vol. de H. Malot	40—
Printre Străni de H. Malot	60—
Bobocica de Elena Farago	7—
Să nu plângem de El. Farago	7—
<i>Victor Eftimiu</i> , Povestea minunată, colecție de basme:	
1. Băiatul pierdut, 2. Făt frumos din lacrimi, 3. Tinerețe	
fără bătrânețe, 4. Pădurea ursitoarelor, 5. Katalina,	
6. Șarpele fermecat, 7. Minunea sf. Ilie, 8. Pășanille	
Călugărului Gherasim, 9. Alina-Linda, 10. Trei îngeri.	
Prețul unei broșuri	6—
Legende istorice de pe pământul României	7—
Curtea și livada prelucrare de S. Cassvan-Pas	40—
Pentru copii mici	20—
Grădina cu spini	12—
Petreceri de vară și de iarnă	12—
Niță și Nuța în țara trântorilor	15—
Jocuri de copii, carte ilustrată în colorii	12—
Jurnalul lui Nicușor, istorie din viața copiilor de F. Pas	12—
În lumea copiilor, istor. din viața copiilor de F. Pas	12—
Pentru zilele de vacanță, istor. din viața copiilor de F. Pas	7—
Frații de cruce, amintiri din copilărie de V. Contescu	12—
upân Vulpoi în sânul familiei	15—

Pedagogie experimentală aplicată, de I. I. Biervliet	25—
Bazele	
Bazele studiului copilului, de Gh. Simeon	25—
Preotul Girard și educațiunea prin limba maternă	30—
Idel noui asupra copiilor, de Binet	18—
Școala și copilul, de Devrey I.	18—
Oameni aleși, de I. Simionescu	25—
Din problemele pedagogiei moderne, de G. Antonescu	14—
Leonard și Ghetruța. O carte pentru popor de Pestalozzi	42—
Istoria războiului pentru întregirea României 1916—1919	
de Const. Kirilescu	
Desenul și modelajul la copii, de M. Biciulescu	35—
Auto-educațiunea după Montessori, de C. V. Buțureanu	40—
Pedagogia medicală	30—
Metoda pedagogiei științifice după "Montessori", de C. V. Buțureanu	12—
Crestomașie pedagogică, de C. V. Buțureanu	25—
Costescu Gh. N.: Metoda limbii române	17—
" " " " matematicei	40—
" " " " istoriei române	40—
Eneida de Virgiliu, trad. de Pandelea	35—
Legende din Mitologia greacă și romană	40—
Aforisme asupra înțelepciunii în viață, de Schopenhauer	25—
Ciocolii vechi și noi, de N. Filimon	32—
Istoria românilor în chipuri și icoane, de N. Iorga	30—
Războiul nostru în note zilnice, 3 volume	40—
	150—

Carti pentru tinerețe și copii:

Istoriore, Povești, Basme.	
Amicis Edmondo, de Cuore — Ce simte inima copiilor	
trad. de Clelia Bruzsesi — cu o prefață de Odobescu.	
Are numeroase ilustrații	
Bacalbașa I. L., povestea lui Ștefan cel mare	25—
Biciulescu M., Carte cu chipuri, fără vorbe, pentru copii	4—
" " " " Istoriore morale cu chipuri, fără vorbe, pen-	
tru copii	7-50
" " " " Vrei să socotești? Aritmetică cu chipuri	3—
vorbe, pentru copii mici	
Bordea I. Dr., Din mărețele zile ale Neamului Unirea în	
Ardeal	5—
Budu George, poezii pentru copii	10—
Butnariu V. G., O vorbă de-a bunicii — povestiri pen-	
tru copii, — cartonată, cu ilustrații	25—
Cervantes de Saavedra Mihail, Viața și aventurile vitea-	
zului și nobilului Don Quijote dela Mancha, traducere	
de L. S., — cartonată, cu planșe colorate	25—

Pentru a iubi copilăria, de Ap. D. Culea	25—
Tablouri culturale din trecutul românilor, culese din mai mulți autori, de Dr. O. Iosif	7—
În ardealul anului încoronării, de N. Iorga	12—
Cartea vieții, o carte pentru băieți și fete, de Dr. Fr. Förster	30—
Îndrumarea vieții, pentru băieți și fete dela 18 ani, de Dr. Fr. Förster	20—
Război și civilizație, de I. C. Delaturda	75—
Găvănescu I.: La o răspântie a istoriei naționale	15—
Papi și împărați, elementele de unitate ale lumii universale, moderne și contemporane, de N. Iorga	30—
State și dinastii, de N. Iorga	30—
Revoluții politice și întregiri naționale, de N. Iorga	20—
Pagini de critică din tinerețe, de N. Iorga	25—
Statul viitor, de Menger	90—
Dela democrație la Robia de stat, de Kautsky K.	28—
Istoria poporului românesc I. de N. Iorga	12—
Iliada lui Omer, traducere de Murnu	28—
Psihologie pedagogică, de Emanuel Martig	8:25
Conferințe populare, ținute de învățători rurali	18—
Pedagogia practică, de Dr. Adolf Matthias	32—
Introducere în filosofie, de Fr. Paulsen	18—
Elemente de psihologie pedagogică, de I. Nisipeanu	26—
Călătoria creștinului sau calea spre fericirea de veci, de I. Bunyan	30—
Calea mântuirii lămurită prin scrisori	7—
Înima omului locaș alui Dumnezeu sau atelier al Satanei, de I. Gassner	4—
Crucea lui Hristos, de F. Thomas	3:50
Evanghelia după Ioan, traducere de D. Cornilescu	5—
Viața domnului nostru Isus Hristos, după Evang. Luca	5—
Ce să fac ca să fiu adevărat creștin?	7—
Știința pentru copii sub formă de povestiri, de I. Nisipeanu	8—
Școala activă didactică, de I. Nisipeanu	20—
„Școala activă didactică” metodică	—
Religia pentru copii. Învățământul religiei în școala primară	18—
Didactica învățământului primar, de D. Theodosiu	10—
Metodica	20—
Pedologie, studiul copilului, de D. Theodosiu	32—
Psihologie și pedagogie, de Claparède	8—
Cum se instruește copilul, de Șt. Constantinescu	15—
„Credința” crește	15—
Metodica învățământului primar, de Gr. Patriciu	12—
Christescu-Bratu	60—
„Chestiuni de învățământ de Petre Z. Ghiata	10—
Didactica generală, de Gr. Patriciu	8—
Pedagogie și psihologie, de I. G. Marinescu	25—

Să fim buni, povești pentru copii de E. Farago	15—
Căsuța Lebedei și alte povestiri pt. copii de S. Cassvan-Pas	8—
Aventurile unui mic Bucureștean prelucr. de S. Cassvan-Pas 2 vol.	30—
Povești și legende de T. Corisui	2—
Feciorașul moșului și alte povestiri de copii din război	2—
Sămânța viitorului	2—
Copii în război, schițe din zilele de acum	2—
Sfaturi de aur pentru țărani și viața sf. Izidor	2—
Sanda-Anca și Mihai de May. Miller-Verghy	35—
În vacanță de Contesa de Ségur	35—
Flori și fluturi, versuri pentru copii de Moș Grigorie	18—
„sfătosu”	—
Povești și bazaconii din Moldova de N. A. Bogdan, carte premiată de Min. instr. publice	27:50
Catalogul general al librăriei, care cuprinde toate cărțile științifice și literare: românești apărute, se trimite la cerere separat.	

Coruri.

A. Bena: Partituri și voci pentru cor mixt, à 5—:	12—
Dorule tu ai ce ai, Ce vii bade târzior, Limba românească, Badea meu, Românu, Era o seară lină, Sere-nadă, Flori de nufări, Imn religios, Sanctus, Păstorîța.	10—
A. Bena: Partituri și voci pentru cor bărbătesc, à 5—:	10—
La fântână, Eu mă duc codrul rămâne, Spune mândro maichita, Horia bea la fâgădău, Veacuri triste, Era o seară lină, Sunt vânător, Luna surâde, Flori de nufăr, Imn religios.	14—
A. Bena: Liturgia pentru cor mixt partitura	14—
Dima: La mijloc de codru des, part. 24—, voci de cor	14—
Ce te legeni codrule part. 24—, ” ” ”	14—
Două inimi nu-mi dau pace—Păstorul, partitura 35—, voci de cor	14—
Dor de călătorie—Floarea ’n câmp, partitura 35—, voci de cor	14—
Bălcescu murind, partitura 35—, voci de cor	14—
Ce faci Ioană, voci 14—, O ce veste minunată, voci	14—
Leagăn verde de mătasă — Trei păstori — Astăzi pro-	14—
rocile, voci de cor	14—
Nu-i dreptate—Între peatra detunată — Inzadar alerg	14—
pământul, voci de cor	14—
Hai în horă — Plugurile — Așa am fost ursită, voci	14—
Hora Severinului — Rămâi sănătoasă — Sărmană frunză,	14—
voci de cor	14—
Mândruțită de demult—Sub fereastra mândrei mele voci	14—
Nu m’ar arde dorul—Anica dela moară — Cărăușul voci	14—
Fericiți sunt cei goniiți, partitura 22—, voci de cor	14—

Bine ești cuvântat Doamne — Ceata sfinților — Plâng și mă tânguesc — Vecinica pomenire, part. 22—, voci Ce e viața noastră, partitură 22—, voci de cor . . . 14—
 Cu adevărat desertațiune, partitura 22—, voci de cor . . . 14—
 Cella ce cu adâncul înțepicului, part. 22—, voci de cor . . . 14—
 Marea vieții, partitura 22—, voci de cor . . . 14—
 Irmosul Crăciunului, Bobotezei, Bunavestirei, Floriilor, Înălțării Domnului, Rusalțiilor, Intrării în biserică, De tine se bucură, Pe arătătorul, partitura 22—, voci . . . 14—
 Dima: Coruri bărbătești, voci de cor, à 14—: . . . 14—
 Cucule cu peana sură, între peatra detunată, Iuzadar alog pământul, Sunt soldat român, Rămâi sănătoasă, Sărmană truză, Hai în horă, Trădesc în suferință, Nu-i dreptate, Toată iarna ger și frig, Dorul, Scumpă dragă copilă, Vivandiera, Așa am fost urșită, Trei colorii, O ce veste minunată, Doamne Isuse Hristoase, Nunta dela Cana.
 Vidu: Tacii bărbate, cor mixt 5—, Ruinița, cor mixt 6-50, Moșu la drum 6—, În sezațoare, cor mixt 20—, Marșul liberății, cor. bărbătesc 12—, Deșteaptă-te române, cor mixt 17—, Trei coruri mixte 12—, Pui de lei, cor mixt 10—, Coasa, melodie populară . . . 5—
 Popovici: Cântece naționale pentru cor bărbătesc . . . 15—
 Doina lui Moșolu, cor mixt 3—, Marșul călărașilor . . . 9—
 Muzicescur: Imnele sfintei liturghii . . . 38—
 Ivela: 10 Coruri clasice pt. cor mixt 25—, Călinescu: 10 Coruri populare . . . 25—
 Wiest: Piese corale 25—, Botez: 10 Coruri pt. 2 și 3 voci Kiriac: Coruri pt. 4 voci mixte 25—, pt. 4 voci bărb. . . 25—
 Călinescu: Anacreonticele, coruri de veselie pt. 4 voci bărb. Ștefănescu: 4 coruri bărb. 16—, Brătianu: Pui de lei . . . 7-50
 Botez: 6 Coruri în 3 voci egale 15—, 10 Coruri în trei voci egale . . . 24—
 Kiriac: 25 Cântece 18—, Lipovan: Liturgie pt. una și 2 voci Lipovan: Cântări bisericesti 15—, C. Savu: Dor și iubire Stefu N: Cântări funebreale la morți . . . 5—
 Porumbescu: Altarul mănăstirii Putna, cor bărb. . . 20—

Biblioteca Cercului de publicațiuni religioase și morale „Ia și cetește” an număr Lei 2—:

Prinul omor, de Pr. Ec. I. Popescu-Mălaești, Viorica, prelucrare de Pr. T. P. Răcăciș, povestire de N. Rădulescu-Niger, Moș Gheorghe de Priam, Evangheliile și apostolul din dumnezeile și sărbătorile de peste an, sf. Paști, Dumineca Tomii, Un dar de Crăciun, prelucrat de D. Cornilescu, Evangheliile și Aposto-

Tesaurul Liturgic al sfintei biserici crestine ort. de răsărit, 3 tomuri cu 112 ilustr., de Dr. Badea Cireșeanu . . . 100—
 Archeologie biblică, de C. Chiriac . . . 5—
 Ermeneutica biblică, de I. Scriban . . . 10—
 Pastorală, de I. Gotcu . . . 10—
 Omiletica, de V. Aramă . . . 15—
 Istoria bisericească universală, 2 vol., de I. Mihalcescu Dreptul bisericesc oriental, de N. Milas, trad. de Cornilescu Luptă contra scrierilor imorale, de Ath. I. Scriban . . . 5—
 Indrumări omiletice, cuprinzând principiiile de pe cari se poate compune și rosti bine o cuvântare bisericească, de Ilarie Teodorescu . . . 50—
 Din viețile sfinților I. spre Emaus, de M. Sadoveanu . . . 35—
 Cele seapte cuvinte ale lui Isus pe cruce, de Ath. I. Scriban . . . 5—
 Religia pentru copii, învățământul religiei în școala primară, de I. Nisipeanu . . . 18—
 Istoria bisericei crestine universale, de I. Georgescu . . . 30—
 Vacanțele mitropoliei ortodoxe din Ardeal în veacul XVIII, de Prof. I. Mateiu . . . 20—
 Români ortodocși și uniți români sau două organizații bisericești române în Ardeal . . . 12—
 Nazarenismul, istoria și ființa lui, de Dr. M. Dimitrievici . . . 10—
 Cercetări privitoare la constituția bisericii ort. din Ardeal Manual de teologie morală, de Dr. G. Dragomir . . . 10—
 Isus vă cheamă, predici, de Pr. T. Popescu . . . 20—
 Ce-ți se pare de Hristos? predici, de Better Fr., trad. de Pr. N. Tandreu . . . 8—
 Căzută-a cununa capului nostru, cuvântări funebreale, de Dr. I. Lupăș . . . 10—
 Casa dela Ierihom, omilii și cuvântări bisericești . . . 10—
 Predici pentru toate duminicile și alte șațiuni, de Dr. G. Comșa . . . 15—

Cărți literare potrivite bibliotecilor parohiale și școlare:

Opere filosofice, de Vasile Conta . . . 90—
 Către noua generație: Biserica — școala — armata — tinerețta, de S. Mehedinti . . . 30—
 Altă creștere — Școala muncii, de S. Mehedinti . . . 20—
 Țara noastră, începuturile vieții romane la gurile Dunării, de V. Pârvan . . . 80—
 Eroii, cultul eroilor și eroicul în istorie, Thomas Carlyle . . . 16—
 Cultivarea minții cu ajutorul biologiei, de V. Moisescu . . . 15—
 Contribuțiune la muncă pentru ridicarea poporului, scrisori către învățători, preoți și către cei ce vor să-și cunoască neamul, de Sp. Popescu . . . 30—

Când vrem revenirea preoției la rolul important din trecut și o educație în spiritul și conform necesităților progresului, ne oprim la cel dintâi fenom ce merită atenție: educația de astăzi a păstorului nostru sufletească.

Tinerul de optsprezece ani, copilul absolut de liceu, după alți trei ani de teorie exigentă și dogmatică, sau puțină lectură literară științifică, se căsătorește și devine *părintele* satului.

Urmând de obicei o tradiție familiară, de a ocupa parohia tatălui ca pe o zestre, el însuși, departe de a să conducă pe sine, trebuie să conducă pe alții.

Entuziasmul și idealismul cu care începe viața, îi dispare în curând, pentru că se vede obosit, neorientat, plictisit și desiluzionat, pornirea-i tinerească de a cunoaște, studia și trăi aspectele diferite sub care îi se prezintă viața, se isbește în curând de primul obstacol serios, de nereușită, de lupta existenței și greutățile vieții familiare — a unui tiner de 21—22 ani, — dragostea de muncă și interes comun dispare, pentru a-i lua locul îndolența, conflictul cu mulțimea, înacțiunea.

Se pare că a dispărut cu totul *Amvonul* din biserica noastră.

Litera sfântă a Evangheliei, numai găsește o talmăcire practică, reflectată prin sufletul idealist, luminat și cald, al tinerilor noștri preoți. Pregătirea, ca și vârsta, nu-i corespunde chemării, cu atât mai puțin nevoilor impuse de imperativul vremilor nouă.

Schimbarea vremii, cere indemnul unor învățături, a unei educații nouă.

O cultură superioară, o instrucție practică și orientare în problemele vieții sociale-economice și administrative pe cariere practice, un exercițiu de cel puțin 1—2 ani pe lângă o parohie bine condusă, călătorie pentru cunoașterea referințelor altori țări, în afară de viața de student și de seminar, sau de orizontul strâmt în care să învârtă un tiner de al nostru, până la hirotonire, sunt condițiuni absolut necesare, cari trebuie să premergea celui „Vrednic este“!

Cea mai largă atenție trebuie pretinsă conducătorilor țării și concursul moral și material cel mai devotat preotului, în opera mare de progres a vieții noastre naționale, condiționată de munca preotului dela sate.

Intrunind într'o formă armonică virtuțile evanghelice, credința, stăruința, unite cu o bogăție de cunoștințe practice cât și academice, înțelegem noua educație a tagmei preoțești, suprema poruncă a vremii și a datorinței față de neam!

Arad.

Contribuții la educația religioasă.

Clasa intelectuală a neamului nostru, mai ales, este contagiată de fiorii necredinței, sau în cel mai bun caz de indiferentism religios. Vina se resfrânge și asupra ei. N'am știut, adecă să-i încălzim inima cu focul Duhului Sfânt, de care atingându-se concepțiile glaciale ale scepticismului, din această luptă să fi ieșit intelectualul răcorit, iar nu învins sufletește.

Este deci vorba despre problema studiului religiunii în școala secundară precum și în școlile similare acestuia, îndeosebi în ultimele clase ale acestor școli.

Problema religioasă în aceste școli își ajunge scopul, dacă instrucțiunea teoretică este strâns legată de educațiunea practică.

Așa cum s'a propus studiul religiunii în școala secundară, lasă mult de dorit. Iată pentru ce!

Ca și la celelalte materii ale studiilor obligatorii în școala secundară, întocmai așa și în legătură cu studiul religiunii s'au predat foarte multe cunoștințe, adeseori exacte, dar fără o sinteză, fără o unitate superioară, ci devalma și în majoritatea cazurilor cunoștințele din domeniul religiunii în contradicere, la aparență, cu adevărurile științifice.

Sărmanul elev, și viitor intelectual, judecă după această aparență, fiindcă e mai ușor și astfel pierde unitatea lucrurilor. Se face vinovat de unilateralitate în cugetare. Vede lucrurile sub unghiurile diferitelor științe, dar se lipsește de orizontul cuprinzător și larg religios în care intră foarte bine multiplicitatea cunoștințelor.

Experiența comună ne învață, că orizontul se schimbă, cu înălțimea punctului de privire. Par'că, acest principiu geografic, are valoare și pentru viața psihică.

Lucrurile văzute prin unilateralitatea diferitelor discipline, apar în alt colorit, dacă le sintetizăm în religie.

Adevărat, avem nevoie de elevi inițiați în muncă exactă și sistematică, însă liberi de tirănia unilateralității. Spre ilustrare dăm generalitatea următorului exemplu:

Un elev, după ce a parcurs materia religiei, fizicii, chimiei, biologiei, etc. se va întreba, și cu drept cuvânt, cine are drept profesorul de religie. care află adevărul în descoperirea Dumnezeiască sau profesorii științelor, dintre cari unul află adevărul în experiență, altul în rațiune, al treilea într'un acord al experienței cu rațiunea?

Aceasta cu atât mai mult, întrucât religia și diferitele științe tractează de multeori același obiect, din diferite puncte de vedere. Așa: Originea omului. Crearea lumii. Chestiunea sufletului și a materiei, etc.

Intrebările elevului și ale viitorului intelectual rămân deschise. Nimeni nu răspunde!

În fața neliniștii sufletești, primește apoi teza

pentru care are înclinație sufletească, urmând apoi marea catastrofă morală pentru dânsul și societatea în care se va plasa. Dela un om, care judecă lumea după experiență numai, după rațiune, nu ne putem aștepta la lucruri sublime.

Dacă sărmanei victime i-s'ar fi arătat firea lucrurilor în adevărata lor lumină, poate că, ar fi fost mai fericit însuși, iar în situația vieții s'ar fi comportat mai nobil.

Aici intervine datorința profesorului de religie, să dea elevului o instrucție religioasă, conformă, armonică, cu celelalte forme de cunoștințe, îndeosebi cu știința. Când susținem aceasta, avem în vedere, mai ales latura apologetică a studiului religiunii. Profesorul de religie de câte ori are ocazie, să facă asociație între adevărurile religioase și diferitele rezultate științifice, cari se sprijinesc. Așa spre exemplu: elevul după ce va cunoaște din fizică legea entropiei, profesorul de religie, o poate lua ca un document științific, pentru originea și sfârșitul. Exemplele s'ar putea aduce la infinit.

Să se arate lămurit teoreticește, cumcă religiunea creștină, nu este opusă progresului științei. Din contra știința, primește prin religie o adâncire, o complectare. Insuși dumnezeiescul Mântuitor ne îndeamnă: „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel ceresc desăvârșit este!“¹⁾

Ceace în chemie — ca știință specială este inexplicabilă „crearea“ lumii, deoarece ea zice „Ex nihilo, nihil fit“, în religie, lucrurile își află o perfectă tălmăcire: lumea este creația lui Dumnezeu, ca Ființă Atotputernică.

Numai religia creștină, ne pune în contact nemijlocit cu realitatea absolută, cu Dumnezeu. Acest contact este perfect, deoarece se efectuează nu numai după rațiune, ci după întreaga noastră ființă, și după sentiment și voință.

Iubim pe Dumnezeu, cunoscut drept creatorul lumii și Părinte al neamului omenesc. Tot spre El tindem, ca spre supremul bine și adevăr.

În această operă de construcție morală, profesorul va fi ajutat și de colegii săi dela alte specialități. Aceia se vor obține în fața elevilor dela atitudini nereligioase, nu vor face afirmațiuni gratuite pe terenul religiunii. Vor preda rezultatele științifice cu mare circumspecțiune având totdeauna în vedere fluctuația și relativitatea lor.

Cu toții în opera educativă să aibă în vedere idealul unității, în multiplicitate. Armonia dintre formele de cunoștințe, în special acordul dintre religie și știință.

Din contra dacă se procedează, în loc de edificare, vom săvârși ruini sufletești, analog operei din „Legenda Mănăstirei Argeșului“, ceace clădește profesorul de religie, dărîmă alții în alte ore.

¹⁾ Sf. Ev. d. Matheiu 5, 48.

Bine înțeles, aceasta nu însemnează o aservire, ci o evidențiere și fixare mai luminoasă a adevărului.

„Este foarte probabil, ca Românii, prin obârșia lor dacică să fi fost predispuși mai ales spre idealism, iar prin originea lor romană să fi fost înclinați mai cu seamă spre realism, spre pozitivism“.²⁾ Ceeace se constată și clasica „Lege românească“.

Se știe, că scopul școlii de gradul secundar este dublu. Afară de împărtășirea unei culturi generale este încă: formarea caracterului moral. Acest caracter, din punctul nostru românesc de vedere ar fi păcat să-l dezvoltăm în direcția unei morale profane. Mai bine l-am dezvolta în direcția religioasă-morală, dobândind astfel un caracter religios moral.

Chiar din punct de vedere pur teoretic direcția religioasă-morală, în dezvoltarea caracterului este mult superioară. La formarea caracterului e nevoie, ca preceptele morale teoretic expuse să se illustreze prin exemple. Aceste exemple sunt apoi de 2 feluri: 1. Istoric și 2. Vii.

Ne oprim la cele dintâi. Un izvor nesecat pentru exemple istorice-morale formează Sf. Scriptură și cărțile sf. bisericești. Așa: viața unui sfânt, a unui martir, frumos expusă sau chiar cetită de profesorul de religie, va fi captivantă pentru elev, mai mult decât viața cutărui artist sau savant, la care ușor se descoperă o disarmonie între sublimul cugetării, sau simțirii, și între viața practică. Exemplele istorice de proveniență religioasă, chiar prin simplitatea lor cerească, ne dau esența moralității.

Exemplele vii însă vor avea puterea de a robi așazicând sufletul elevului. Ele produc convingerea neștrămutată prin desfășurarea lor actuală. Din ele se va convinge elevul, cumcă dragostea creștină, milostenia, altruismul și în genere virtuțile morale, nu sunt numai formule teoretice, ci sunt și realizabile. Întruchiparea virtuților în exemple vii, vor dovedi de prisosință, că este nu numai folositoare pentru societate, ci procură celui ce le practică o fericire sufletească mult superioară plăcerilor ușoare.

Ochiul perspicace al profesorului de religie le va selecționa după valoarea lor exemplele vii, aflându-le reprezentate în diferitele straturi sociale și la indivizi din diferite categorii, le va ilustra și propune cu toată puterea convingerii, ca vrednice de urmat.

Pentru dezvoltarea caracterului religios-moral afară de mijloacele amintite, vor servi mai ales deprinderile practice. Așa: Cercetarea regulată a serviciilor divine. Meditații ușoare asupra predicilor auzite, asupra serviciilor divine. Exortațiuni din partea profesorului de religie. Împărtășirea regulată cu sf. Cuminicătură. Practicarea conștiințioasă a Mărturisirii. Supraveghierea vieții religioase-morale afară de școală, mai ales în pensioane. Ca mijloc eficace pentru formarea caracterului religios-moral ar forma excursiu-

²⁾ Marin Ștefănescu, Filosofia Românească. București: 1922. pag. 46.

nile în timp liber, a elevilor sub supraveghierea profesorului de religie, la diferite centre religioase, ca: bisericii istorice, mănăstiri, locuri sfinte etc.

Cu un cuvânt prin toate aceste mijloace să se producă convingerea elevului în posibilitatea și frumusețea unei vieți religioase-morale.

Doar zice Mântuitorul Hristos: „Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerurilor se ia prin stăruință, și cei care întrebuintează stăruința, pun mâna pe ea!“³⁾

Mai ales practica religioasă-morală, va produce așa zisele imagini kinestetice, cari condiționează caracterului. „Trecerea directă, dela senzațiune sau gând la mișcare este cu neputință. Intre imaginile de mișcare, cari fac posibil mecanismul actului voluntar, un loc însemnat îl ocupă imaginile formate din mișcările întregului nostru corp, imaginile kinestetice, dela întreaga persoană. Caracterul unui om se contopește de fapt, cu imaginea kinetică a persoanei, pe care acest om a obținut-o din faptele sale anterioare“⁴⁾

Importanța, formării caracterului religios-moral este capitală mai ales pentru viață, când multiplele cunoștințe dispar și rămâne numai partea cea mai bună din noi: caracterul, spre crearea căruia ar trebui să graviteze toate disciplinele și în special, studiul religiunii. Aceasta cu atât mai mult, deoarece creștinismul este nedeslipit de ființa noastră românească, națională.

Prin crearea caracterului *religios-moral* continuăm firul logic, fără salturi, a tradiției noastre etnice, și pe terenul învățământului.

Astfel propovăduite elevilor și practicate de dânsii principiile religiunii creștine, adevărurile descoperite, vor deveni duh și viață, precum din „Viață“ și pentru sunt menite.

Silindia, 6/19 Martie 1924.

Ștefan R. Lungu, preot.

³⁾ Sf. Ev. d Matheiu: 11, 12.

⁴⁾ C. Rădulescu Motru Puterea Insufletească. București. 1907. pag. 325.

Răspuns la cartea lui P. B. Bratu „Hristos și morale Vs. Comedii din Altare“ de IGNATIE DIHOR preot, ort. rom. Zăbalț.

(Urmare.)

La Ioan 3¹⁴ cetim: „Precum Moise a înălțat șarpele așa să cade a se înălța și fiul omenesc“. Așadar munca lui Hristos personală se va sfârși cu înălțarea Sa pe cruce, care înălțare are să fie spre mântuire tuturor, poziția Lui pe cruce va fi ca a șarpelui înălțat de Moise (Moise IV. 21, 9.) cum cei mușcați de șarpe dacă să uitau cu credință la șarpele lui Moise se vindeau, astfel se vor vindeca și cei mușcați de șarpele din Rai primind și privind pe

Hristos cel răstignit. Hristos dispune deci cinstirea crucii direct, căci se provoacă la faptul lui Moise și nu combate ci întărește cinstirea crucii pe care s'a răstignit, așa dar nu este idololatric cum zic sectarii. — Dealtcum creștinul ortodox nu să închină ci cinstește crucea, deci nu vine în contradicere cu cuvântul lui Dzeu dela Moise II. 20, 4, 22 - 25.

Prin Hristos crucea devenind obiect de mântuire creștinul ortodox o primește ca semn pentru dezvoltarea și întărirea sentimentului religios moral. Nu este idol care se personifice pre D-zeu. Este un obiect de care este legat tot istoricul patimilor lui Hristos și prin care creștinismul a ajuns la mântuirea de sub păcatul lemnului din Raii.

În pagina 23 al opului D-Tale scrii :

„Sacerdotul e o persoană ecleziastică, care este numită de poporul român preot sau popă din eroare chiar părinte“.

Dacă D-Ta ai cetit Sf. Scriptură atunci nu ai putea afirma lucruri de acestea căci românii nu practică numele acesta din eroare ci din cea mai înaltă convingere, așa în epistola către Tit I, 4 Apostolul numește pe Tit episcopul din Creta „fiu în măsura credinței.“ Iar Tit cu toată siguranța dacă ar fi scris Apostolului l-ar fi numit „Părinte.“ Asemenea vedem în epistola I. Tim. 1, 2. II. Tim. 1, 2; 2, 1. Deci acești păstori bisericești primind gradul erarhic dela Apostol, El îi numește fii, și dacă e așa, „aceștia iară-și au să-l numească „Părinte“. În epistola către Filimon v. 10. Apostolul numește pe Onisim „fiu“ pe care l-a născut în legăturile Sale — adecă l-a botezat în creștinism. Onisim vice-verza cu toată siguranța îl va fi numit „Părinte“. Aceasta este baza pe care reazimându-se poporul român numește pe preotul botezător „Părinte“ pentru că îl naște în creștinism și faptul acesta nu stă absolut în contradicere cu cuvintele dela Matei 23, 9. unde se zice : „Și Tată nu chemați vouă pe pământ, căci unul este Tatăl vostru cel ceresc.“

Aici este vorba de tată și nu părinte, amăsurat cuvintelor dela Evrei 12, 9. Tată este superior numelui de Părinte.

În primul capitol al broșurii D-Tale pune preoțimea creștină în rând cu cea păgână și iudaică pentru că practică aducerea de jerfă la Proscomidie.

Aici fac observarea D-le Bratu ca să faci deosebire între jertfele păgânilor, a Testamentului Vechiu și Nou.

La Geneza 3, 15. cetim : „Si dușmănie voi pune întră tine și femeie și întră sămânția ta și sămânția ei ; acesta va zdrobi capul tău și tu vei în punge călcăiul ei“. Aicea D-zeu promite lui Adam și Evei că sămânția adecă descendenți lor vor zdrobi capul șarpelui ; adecă vor fi în neconțință luptă cu diavolul și sfârșitul va fi că îl vor în vinge ; dar și acesta va în punge călcăiul lor, cea ce s'a întâmplat cu I. Hristos, care născându-se din Prea Curata Fe-

cioară, a zdrobit puterea satanei prin moartea sa pe Cruce, iar oamenii cuprinși de deavoli, l-au răstignit și prin aceasta omenimea a primit mântuirea din robia păcatului strămoșesc. În speranța acestei mântuiri promise deja în Rai își aduc jertfa lor, Cain și Avel, voind ca astfel cu ori ce mijloc posibil să restabilească iarăși legătura cu Dumnezeu ce au avut-o mai înainte părinții lor. Au făcut-o aceasta, nu ca și cum ar fi fost siliți prin poruncă, ci în urma dictării minții lor, ca astfel doară vor putea satisface drepții lui Dumnezeu vătămate prin păcatul părinților lor și să câștige mântuirea promisă părinților lor în Rai. Dumnezeu a primit jertfa aceasta; deci nu a fost păgânească, adusă idolilor, ci lui Dumnezeu și izvorâtă din o inimă curată ce dovedește faptul că Cain ne aducând jertfă asemenea lui Avel nici nu a fost primită. Oamenii sau înrăit înmulțându-se și ne având nici o legătură cu Dumnezeu. Vine potopul ca pedeapsă. Noe iarăși aduce jertfă, jertfă curată lui Dumnezeu. După amestecarea limbilor să înprăștie pe întreagă fața pământului, oamenii încep să uite pe Dumnezeu își fac idoli și aduc jertfele lor idolilor după exemplul strămoșilor lor. Deci din jertfă curată s'a dezvoltat jertfa păcătoasă. Pentru aceia alege Dumnezeu pe Avram, ca el și sămânția lui să-i aducă jertfă curată, de-și această jertfă nu era de mare folos pentru mântuirea lor în comparație cu păcatul Protopărinților, totuși vedem, că a fost primită. Pentru ce? Că a purces din inimă curată și era un mijloc care susținea credința în Dumnezeu; de nu erau jertfele oamenii ușor puteu uita pe Dumnezeu. Așadar Dumnezeu a primit jertfele jidovilor până ce s'au făcut din inimă curată; dar îndată ce au început a se face din obicei, au devenit lui Dumnezeu neplăcute, ba chiar le și respins că prin gura profetului Isaia cap. 1. v. 10—17; iar motivul să vede destul de clar din v. 15—17. Așadar fărădelegea și destrăbălarea poporului a făcut ca Dumnezeu să nu mai poată vedea jertfele lor. Dar nu trebuie să mergem departe, vedem chiar la început, că Dumnezeu a respins jertfa lui Cain pentru necurațenia ei. Mai întărește faptul acesta și Malahiu cap. 1, 8—12; unde să zice că poporul jidovesc aducând jertfe necuvincioase erau respinse pe când alte popoare aducând tămâie și daruri curate erau primite v. 11. E drept că jertfele de sânge erau numai umbre jertfei supreme adusă de Hristos pe cruce pe cari Isus le și desființează (Evrei 10, 1—10.); dar El a înființat o nouă jertfă, un nou altar cu o nouă lege al noului Testament, desființând pentru vecie jertfa de sânge nu însă a jertfei testamentului nou după cum vom vedea mai jos.

Ne numești D-le Bratu în batjocoră fabricanți de Hristos, voind să faci credința noastră absurdă când credem în realitatea faptică a trupului și a sângelui lui Hristos în chipul pâinii și vinului prefăcute de preotul liturgisitor prin puterea Duhului Sfânt în adevăratul trup și sânge al lui Hristos?

Ai baze? Hristos zice: „Cercați scripturile căci acelea marturisesc de mine“. Să-I urmim deci lui Hristos, să deschidem paginile sfintei scripturi și vom vedea că îndată apare adevărul pe care nu-l poate distruge mintea omenească și anume, că pâinea și vinul sunt cu adevărat trupul și sângele lui Hristos; fiind ele prefăcute prin un act liturgic în altarul testamentului nou de preotul testamentului nou.

(Va urmă.)

Unirii Basarabiei.

— Manifestația dela legațiunea franceză. —

Studentimea universitară, în unire cu membrii Uniunii ofițerilor de rezervă, au organizat o manifestație de simpatie pentru Franța, cu prilejul ratificării de către Camera franceză a tratatului de la Londra, relativ la Basarabia.

Grupul manifestațiilor a pornit de la statuia lui Mihai Viteazul spre legațiunea franceză.

Impunătorul cortegiu a trecut pe calea Victoriei, cântând „Marseillaise“ și imnuri patriotice românești.

În fața legațiunii s'a cântat de întreaga asistență „Marseillesă“, după care a vorbit d. *Achil Bercescu* în numele studentimei române.

D-sa a reamintit prietenia dintre Franța și România prietenie care a existat atât în timp de pace cât și în războiul pentru desrobirea neamului.

Actul care l-a făcut Franța, ratificând unirea Basarabiei cu țara mamă, a întărit și mai mult această prietenie.

Mulțumește apoi guvernului francez, în numele studentimei românești.

D. G. Lungulescu în numele Uniunii ofițerilor de rezervă și a soc. „Apărătorii Patriei“, a arătat recunoștința și admirație pe care întregul neam românesc, o poartă Franței glorioase și nemuritoare.

Amintește că sfânta solidaritate de pe front este consacrată prin actul Franței, care prin recunoașterea drepturilor istorice ale României, asupra Basarabiei a dovedit că stă în fruntea civilizației și se identifică cu însăși justiția.

Asigură Franța glorioasă, că România care a luptat atâtea secole neîntrerupt pentru cauza civilizației la porțile Orientului, va ști să-și facă și mai departe datoria cu aceiași demnitate și bravură.

D. *Maneville*, ministrul Franței, a răspuns oratorilor, arătând că Franța consecventă tradițiilor sale, nu a luat apărarea României, ci a consacrat de fapt drepturile istorice ale ei.

Prin glasul d-lui Poincare, întreaga Franță și latinitate a recunoscut de fapt eroismul cu care România a știut să lupte pentru drepturile ei istorice.

A mulțumit călduros foștilor luptători, al căror

Cărți de ritual cu litere latine :

Apostol, Aghiazmatar, Carte de Tedeum, Catavasier, Ceaslov mic, Liturgier, Evanghelie, Mollitveinic, Octoich mare, Octoich mic, Mineele pe 12 luni în 12 volume, Cazanie, Triod, Noul testament, Psaltire mare, Acaftist sau Carte de rugăciuni. Prohodul Domnului, Rânduiala Proscomidiei (tablou), Tipicul chemării duhului sfânt. Toate aceste cărți să găsească broșate, legate în pânză și hârtie, pânză peste tot sau piele.

Cărți de literatură bisericească și predici :

Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII, de S. Dragomir 30.—
 Istoria bisericii și a vieții religioase a Românilor din Ardeal și Ungaria, de Ștefan Meteu 15.—
 Papism și ortodoxism în Ardeal sau Porfiră și cunună de spini, studiu statistic — bisericesc, de un om al bisericii Mărturisirea ortodoxă a bisericii catolice și apostolice de răsărit, de Dr. P. Koșca 12.—
 Activitatea preoților în campanie 1916—1918, de Ec. C. Nazaric 10.—
 Adventismul din punct de vedere biblic, național și moral — practic 12.—
 Ce să crezi și cum să trăiești adică miezul credinței și moralei creștine, de Ath. Nic. Bacaoanu 11.—
 Gustați și vedeți că e bun Domnul, de Păstorul ortodox Jerftiți pentru sfânta biserică, de Păstorul ortodox 10.—
 Cercetare istorică bisericească despre Damian mitrop. Moldovei, de G. Aramă 3.—
 Mitropolitul Sava II Brancovici, de V. Mangra 10.—
 Istorisirea vieții lui Isus cu observațiuni instructive și aplicațiuni morale, de Chr. Schmid 15.—
 Istoria predicii la români, de Dr. Gh. Comșa 25.—
 Memorile arhiepiscopului și mitropolitului Andrei Șaguna din 1846—1871 20.—
 Mehedintzi: Poți fi om creștin fără să fii creștin ? 40.—
 Îndrumări liturgice pentru preoți și popor, de Icon. I. Teodorescu 20.—
 Biserica ortodoxă română și problema unificării, de Dr. V. Moldovan 50.—
 Psaltirea lui David, tălmăcită după textul biblic de Cont. Colomira de Cimara 5.—
 Originea Duminicii ca zi de sărbătoare în biserica creștină, de Ath. I. Scriban 5.—
 Când a fost Isus pe pământ, de Ap. D. Culea 10.—
 Evenimente actuale din Biserica catolică, de Ath. I. Scriban

lui din Dumineca III. și IV. după Paști, Dureri alinate, prelucrate de Pr. I. Florescu-Dâmbovița, Iubirea de mamă de Priam, Jurământul de I. Dragoslav, Ciobănașul prelucr. de Cornilescu, Cea din urmă spovedanie de I. Mihălescu, Viața Mântuitorului de I. Mihălescu, Doi bătrâni, pov. după Tolstoi, Moș Neagu (Iubirea aproapelui) de I. C. Visarion, Explicarea sf. liturghii de I. Mihălescu, Perna fermecată, de un creștin, Din viața sf. Nicolae de Pr. G. Criveanu, Fiul Perdut, de Priam, Cei trei osândiți, prelucr. de A. Ionescu, Coliba indiană trad. de I. Mihălescu, Două ceasuri fericite de Monah. D. Stănoiu, Jertfele iubirii prelucr. de Pr. M. Popescu, Sgârțitul pov. de Pr. Mich. Târceanu.

Biblioteca institutului biblic al Bisericii ort. rom. un număr 5.— :

Lazăr Diacon de Pr. Seb. Stanca, Patimile Mântuitorului de Pr. Gr. Criveanu, Impotriva beției de Dr. Miron Cristea, Două întâmplări minunate de Pr. Gr. Pișculescu.

Colecțiunea scrierilor de călătorii extraordinare ale lui Jules Verne un vol. lei 15.— :

Aventurile celor trei ruși și trei englezi, O călătorie spre centrul pământului, Deșertul de ghiată, Un căpitan la 15 ani v. I. și II., Interesantele aventuri ale unui chinez, Mihail Strogoff v. I. și II., Douăzeci de mii de leghe sub mare v. I. și II., Copiții căpitanului Grant vol. I., II., III., Matias Sandor vol. I., II., III., Ocolul pământului în 80 de zile, Cinci săptămâni în balon, Dela pământ la lună, Imprejurul Lunei, Castelul din Carpați, Steaua Sudului, Insula misterioasă vol. I., I. III.

Lupta pentru milioane 30.—
 Elefantul de oțel 30.—
 Archipelagul în flăcări 30.—
 Școala de Robinson 35.—
 Cinci săptămâni în balon 40.—
 Irving și Campe: Cristofor Columb și desc. Americii 15.—

La comande mai mici, prețul cărților să se expedieze înainte și să se adauge la preț și spesele de poștă. Fără aceste, comanda nu se poate efectua. Pentru inmanuarea cărților trimise sub bandă librăria nu ia nici o răspundere. E de dorit deci să se adauge separat la poștă și spese de recomandare 2.— Lei. Spesele și francatura până la greutate de 1 kg. fac 3-25 Lei, până la 5 kg. 17-50 Lei.

In editura Bibliotecii Diecezane din Arad a apărut :

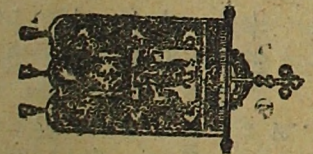
„Biblioteca Semănătorul”.

- Nr. 1 *Alexandru Ciura* : Frații, schițe din războiu, 2.— Lei.
 Nr. 2. *Victor Stanciu* : *Cuib de rândunică*, și alte schițe de popularizare științifică, 2.— Lei.
 Nr. 3. *Ioan Agârbiceanu* : *Din viața preoțească*, 2.— Lei.
 Nr. 4. *Dr. Ioan Lupas* : *Din trecutul ziaristicii românești*, 2.— Lei.
 Nr. 5. *Dr. Ioan Mateiu* : *Probleme școlare*, 2.— Lei.
 Nr. 6. *Al. S. Iorga* : *La chestiunea industriei naționale*, 2.— Lei.
 Nr. 7. *Ion Clopoțel* : *Insemnări de răboj*, 2.— Lei.
 Nr. 8. *Ion Barac* : *Pitelea Gâscariu*, sau paradigma lenesului mult curioasă și în stichuri alcătuită, 2.— Lei.
 Nr. 9—10. *Mihail Gaspar* : *Blăstăm de mamă*, roman, 4.— Lei.
 Nr. 11. *Victor Stanciu* : *Plantele de leac*, 2.— Lei.
 Nr. 12. *Emil Isac* : *Ardealul, Ardealul bătrân*, 2.— Lei.
 Nr. 13. *Grazia Deledea* : *La stână și Ispita*, traducere de C. Mușlea 2.— Lei.
 Nr. 14. *Ion Băliă* : *Însurăm pe Victor și pe Povârniș*, 2.— Lei.
 Nr. 15. *Dr. Ioan Lupas* : *Luptători pentru lumină*, 2.— Lei.
 Nr. 16. *Dr. Al. Borza* : *Din viața plantelor*, 2.— Lei.
 Nr. 17. *Ioan Georgescu* : *Dovezi nouă pentru adevăruri vechi*, 2.— Lei.
 Nr. 18. *Gavril Todica* : *Zări din univers*, 2.— Lei.
 Nr. 19. *Dr. I. S.* : *Patimile și moartea lui Isus Hristos*, 2.— Lei.
 Nr. 20. *Wildenbruch* : *Lacrimi de copil*, 2.— Lei.
 Nr. 21. *Poezii populare din război* (epuizată).
 Nr. 22—22/d. *Colinde, cântece de stea și cântecele irozilor*, 5.— Lei.
 Nr. 23—25. *M. Eminescu* : *Poezii*, 6.— Lei.
 Nr. 26. *Al. Ciura* : „*Scrisoare din cealaltă lume*, schițe din războiu, 2.— Lei.
 Nr. 27—28. *Ion Clopoțel* : *Antologia scriitorilor români dela 1821 încoace*. (G. Lazar, G. Asachi, Ioan Eliade Rădulescu, Barbu Paris Munteanu, Al. Hrisoverghi, D. Petrino, Al. Depărățeanu, N. Nicolescu, C. Stamat, V. Cărlövă, A. Cantemir, D. Tichindeal, Alex. Donici, G. Alexandrescu, A. Pan, D. Bolintineanu, Al. Sihleanu, G. Barțiu, A. Șaguna, Timoteiu Cipariu), 4.— Lei.
 Nr. 29—30. *Ion Clopoțel* : *Antologia scriitorilor români dela 1821 încoace*. (Mihail Coghăniceanu, Vasile Alexandri, Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, Alexandru I. Odobescu, Constantin Negruzzi, Gheorghie Panu, Bogdan Petriceicu Hașdeu, C. A. Rosetti, Cesar Boliac), 4.— Lei.

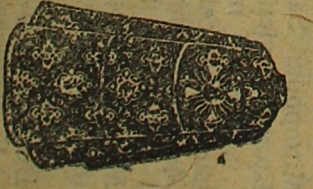
- Sthare** pentru preoți, din giolgi (pânză albă) dela 800.— Lei în sus; din brocat după înțelegere.
Prapori în toate mărimile și culorile dorite, bucata dela 2500.— Lei în sus. *La cerere servim mostre.*
Acoperitoare pentru analogion (Tetrapod) din brocat, plūs, măsae, dela 1000.— Lei în sus.
Perdea la ușile împărătești. Pretul după material (plūs, catifea, brocat, damast) și după mărime.
Chivot, Ripizi de lemn Fegnice.
Potcapii din catifea à 150.— Lei.
Brâne preoțești în toate culorile à 600.— Lei metrul.
Prăznicare, execuție foarte frumoasă, pictate pe lemn de teiu, sau pe tînchea cu 200.— Lei.
Clopoțele pentru altar dela 300.— Lei în sus.
Icoane sfinte pictate în oleu pe pânză în orice mărime.
Mormântul Domnului pictat pe pânză frumos și montat, dela 1500.— Lei în sus.
Sthare pentru ministranți, din giolgi, dela 400.— Lei în sus, iar din brocat după înțelegere.
Căciuli pentru preoți dela 150.— Lei în sus.

CROITORIA DIECEZANĂ

ARAD, STRADA EMINESCU No. 18.

pregătește pe lângă preturile cele mai moderate: Reverenzi, ornate, prapori, epitrahile, veste teologice, Epitaf (mormântul Dluui), stihare, măsae pentru tetrapod, Baldachine, perdele la ușile împărătești.

La cerere trimitem mostre.

P. O. public este rugat, să-și facă comandele de sărbători cât se poate de timpuriu. Comandele făcute în timpul ultim, eventual nu ajung la vreme.

Nr. 31—34. *Ion Clopotel: Antologia scriitorilor români dela 1821 încoace.* (Tit. Maiorescu, Mihail Eminescu, Nicolae Gane, Nicolae Filimon, Ioan Slavici, Ioan Creangă, P. Ispirescu, Gheorghe Coșbuc, Alexandru, Vlahuță, I. I. Căragiale, Barbu Șt. Delavrancea, C. Dobrogeanu-Gherea, Ion Gorun, I. Al. Brătescu-Voinești, P. Locusteanu, D. D. Pătrășcanu, Virgil Onițiu și Andrei Bârseanu). 8.— Lei,

Nr. 35—38. *Ion Clopotel: Antologia scriitorilor români dela 1821 încoace.* (N. Iorga, Emil Gârleanu, Mihail Sadoveanu, D. Anghel, Șt. O. Iosif, I. Al. Basarabescu, Sextil Pușcariu, Ioan Adam, Ioan Ciocârlan, Ion Agârbiceanu, Al. Ciura, Oct. Goga, P. Cerna, Ecaterina Pitiș, Maria Cunțan, Ilarie Chendi, C. Sandu Aldea, Caton Theodorian, Al. Cazaban, Z. Bârsan, Dr. I. Lupăș. G. Raneti, Victor Vlad Delamarina, G. Galaction, A. Cotruș și Mihail Codreanu). 8.— Lei.

Nr. 39. *Toma Cocișu: Povestiri din natură*, 2.— Lei.

Nr. 40—40/1. *Cântări naționale și alte diverse cântece.* Ediția VII. 10.— Lei.

Nr. 41. *Alexandru Leca Morariu: Dela noi, Povesti bucovinene* 2.— Lei.

Nr. 42—45. *V. Alexandri: Poezii.* Vol. I. 8.— Lei.

Nr. 46—48. *V. Alexandri: Poezii.* Vol. II. 6.— Lei.

Nr. 49. *Adam Bolcu: Povesti și Povestiri.* 2.— Lei.

Nr. 50. *Mauriciu Iokai: Piticii din Leaotung.* 2.— Lei.

Nr. 51—54. *Andrei Mureșanu: Poezii.* 8.— Lei.

Nr. 55—56. *Const. Cehan-Racoviță: „Ardealul”.* Dramă în 4 acte. 4.— Lei.

Nr. 57—57/d. *Ilie Hociotă: Din lumea duhurilor.* (Credințele poporului.) 5.— Lei.

Nr. 58—58/d. *V. Alexandri: Teatrú.* (Paracliserul sau Florin și Florica și Herșcu boccegiul) 5 Lei.

Nrú următori sub tipar: Cinel-Cinel, Arvinte și Pepelea, Piatra din casă, Nunta fărânească, Stan covrigarul, Barbu Iăutarul.

La comande mai mari oferim 25% rabat și expediția franco.

 Din calendarul nostru diecezan pe anul 1924 ne-a mai rămas 1000 exemplare, deci se mai poate comanda. Prețul 7 Lei plus 2.50 Lei pentru porto recomandat. Cei ce comandă cel puțin 30 exemplare, primesc rabat 25%, plus francatura.

Extras din catalog.

Potir cu pedestal din bronz, păharul din argint aurit à 1500.— și 2200.—; din argint curat și aurit à 7500.— și 8000.— Lei.

Linguriță la sf. cuminecătură din argint à 450.—, din bronz aurit à 200.— Lei.

Disc din bronz aurit à 150.— Lei, din argint aurit 1000.— Lei.

Copie cu ascuțiș de oțel à 260.— Lei.

Cutie pentru sf. cuminecătură la bolnavi, din bronz argintat provăzută cu o cutioară pentru sf. cuminecătură, un potiraș din bronz aurit și o linguriță à 2000.— Lei.

Cutie pentru botez, provăzută cu o sticlă pentru sf. mir, pentru oleu, o cutioară pentru burete, un miruitor și foarfeci la sf. botez, din bronz, argintat à 2000.— Lei.

Cușițaș pentru miruit, 120.— Lei.

Candlele de argint de China sau Alpaca à 550.— și 800.— Lei.

Cădelnițe după ritul ortodox din bronz argintat à 1000.— și 1500.— Lei.

Cruci pe altar, sau portative, din lemn frumos lucrat à 50.— Lei, din argint de China cu Domnul Hristos gravat în cruce și cu decoruri, bucată à 1400.—, iar din bronz argintat 550.— Lei.

Litier din argint de China à 3500.— și à 4500.— Lei.

Tavă pentru anaforă. dela 400.— Lei în sus.

Burete presat (pentru antimis) à 15 Lei.

Uneltele de bronz pentru prapori, 600.— Lei.

Cruce pentru molitvelnic din argint de China 500.— Lei, iar din aramă argintat à 180.— Lei.

Steluță din bronz aurit 150.— Lei, iar din argint aurit 280.— Lei.

Pristornic (sigil pentru sfințele prescuri) din lemn de telu, bucată a 2b.— Lei.

Cană pentru încălzit apa (pentru căldură — teplota) din bronz argintat, 80.— și 100.— Lei.

Vase pentru apă și vin cu tavă din bronz argintat 1400.— Lei.

Vase de sticlă pentru apă și vin, cu tavă din zinc, cu 150.— Lei. Cu tavă de cristal cu 230.— Lei.

Vas pentru miruit din bronz argintat, provăzut cu cușițaș à 550 Lei.

Ornate (odăjdii) bisericesti în toate execuțiile dela 4500.— Lei în sus. *La cerere servim mostre.*

Dorind a perfecționa calendarul nostru diecezan, ca asfel să corespundă tot mai mult gustului și așteptărilor publicului, rugăm onorații cetitori ai acestui calendar, să ne sprijinească în această nizuință a noastră. Spre acest scop primim încă de pe acum

piese bune și actuale

la partea literară a calendarului pe anul 1925. Am fi foarte deobligați, dacă ni s'ar comunica și eventualele dorințe, precum și greselile observate la târguri, tipic, calendar economic, etc.

Cu stimă:

Librăria diecezană din Arad.
Str. Eminescu No. 18.

TIPOGRAFIA ȘI LIBRĂRIA DIECEZANĂ
STR. EMINESCU NR. 18 ARAD BUL. REGINA MARIA 12
TELEFON NR. 266 TELEFON NR. 881.

ARAD, Februarie 1924.

P. T.

Librăria noastră a fost în trecut unica instituțiune culturală din Ardeal, de unde și-au putut procura bisericile noastre obiectele și revizitele bisericesti, trebuincioase slujbelor dumnezeesti. Cum a satisfăcut librăria noastră tuturor cerințelor și așteptărilor clientelei noastre din întreaga țară, o dovedesc numeroasele adrese de mulțumită ce le-am primit în cursul anilor.

Din pricina războiului mondial, care a făcut imposibilă aprovizionarea, a stagnat acest ram al activității noastre. Ajungând acum la stări ceva mai normale, ne-a succes în parte și cu mari jertfe, să avem din nou, aproape toate obiectele necesare bisericilor noastre.

Estrasul prezent vă pune în curent cu obiectele de cari dispunem și asupra prețurilor noi, cari firește sunt mai mari ca în trecut, dar nici decum esagerate, luându-se în considerare prețul micat al tuturor materiilor prime și spesele cu producerea diferitelor obiecte.

Rugăm Onor. Public să ni-se adreseze cu toată încrederea și în viitor pe cum a făcut-o în trecut, iar noi ne vom nizu în măsura posibilităților și cu toate mijloacele de cari dispunem, să satisfacem tuturor așteptărilor.

Cu toată stimă:

LIBRĂRIA DIECEZANĂ
ARAD.

suflet Franța l'a admirat pe câmpul de luptă și către care se îndreaptă totdeauna sufletul ei de soră.

A mulțumit de asemenea, tinerimei universitare care, deși n'a avut prilejul să lupte pe front, se dovedește pregătită pentru a lupta pentru civilizația latină, aici, la porțile Orientului.

Regretând că nu știe românește, a încheiat cuvântarea cu cuvintele: Trăiască România-Marel! spusă în românește.

Politica de colonizare a lui Pasic

— Nedreptățirea românilor din Iugoslavia. — O critică la adresa noastră. —

Citim următoarele în ziarul „Graiul Românesc” din Pancevao :

„Săptămâna trecută s'a ținut conferința proprietarilor mari la Belgrad, organizați în societatea „Njiva”, cari au luat hotărâre contra politicii de colonizare a lui Pasic, dar ceea ce ne supără e faptul, că un avocat de frunte din Beckerek n'a scăpat ocaziune să spună că față de naționalități, în special față de români, să nu aibă considerare, pentru că și în Banatul românesc averile bisericesti sârbești au fost expropriate. A uitat însă să spună, că din acele pământuri expropriate au căpătat și sătenii sârbi, pe când aici la noi, nu-i acelaș caz. Mai interesant e, că acel avocat, cu ocaziunea alegerilor trecute s'a adresat nouă ca să-l sprijinim noi cu voturile noastre românești, ca să fie ales deputat.

De câte ori cetim că se întâlnește undeva vreo comisie străină cu cea românească pentru desbaterea vreunei chestiuni mari de Stat, totdeauna cetim că acea comisie străină vine cu un proiect gata, iar cea românească îl află de bun și-l primește. Așa au fost de ex. tratativele comerciale de compensație cu Austria așa au fost tratativele de graniță și a chestiunii școlare la Belgrad și Timișoara. Săptămâna aceasta a venit o astfel de comisie la Belgrad ca să reguleze cu Iugoslavia comunicația de-alungul graniței și mai ales să fixeze drepturile proprietarilor de pe la graniță, cari își au pământul în vre-o comună vecină a graniței, sau pe amândouă părțile. Și aci s'a întâmplat că delegația sârbească a avut proiectul gata. l'a predat românilor spre studiere, iar dâșii a doua zi au răspuns că-i bun. Ce să zicem altceva decât: vai săracă nație românească! Cât adevăr cuprind cuvintele învățatului arhimandrit Scriban scrise în o revistă din București: „Astăzi România înseamnă în răsărit cu mult mai puțin decât ce însemna acum două-trei sute de ani pe vremea voievozilor Vasile Lupu, Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu, când noi eram ocrotitori ai creștinătății apăsate, și când toate privilegiile erau spre noi”.

INFORMAȚIUNI.

Episcopul Iacob Antonovici ales în scaunul Hușilor.

A avut loc la Cameră întrunirea marelui colegiu, format din: membrii sinodului, ai consistoriului superior bisericesc și deputații și senatorii creștini ortodoksi, spre a alege un episcop pentru scaunul Hușilor, în locul demisionatului Nicodem.

Înainte de alegere a fost oficiat un Tedeum la mitropolie, în prezența membrilor guvernului și ai Sinodului.

Au asistat de asemeni un mare număr de deputați și senatori.

Slujba a fost oficiată de episcopul militar de Alba-Iulia, Justinian Teculescu, încunjurat de economul G. Gibescu, ieromonahul Teofil Ionescu, arhidiaconul Antonie și diaconul Nicolae.

La orele 11, mitropolitul primat *Dr. Miron Cristea*, declară ședința deschisă.

Guvernul e reprezentat prin d-nii general Moșoiu, Al. Lăpedatu, I. Nistor, dr. C. Angelescu, I. G. Duca, G. G. Mârzescu, Vintilă Brătianu, I. Inculeț, G. Tătăreșcu, G. Cipăianu.

După facerea formalităților obișnuite, se procedează la vot după apelul nominal.

Votează în ordine: membrii Sinodului ai consistoriului, senatorii și deputații.

La orele 12, începe despuirea scrutinului.

Au întrunit:

Episcopul *Iacob Antonovici-Bârlădeanul*, 201 voturi.

Arhiepiscopul *Teofil Râmnicleanu*, 27 voturi.

Arhiepiscopul *Marion Băcăoanul* a obținut 6 voturi.

Mitropolitul primat a declarat ales ca episcop de Huși pe *Iacob Antonovici-Bârlădeanul*. (Aplauze).

Episcopul *Iacob Antonovici-Bârlădeanul* mulțumește marelui colegiu pentru cinstea ce l-a făcut încredințându-i spre păstorie eparhia Hușilor, ale cărei nevoi le cunoaște din vremea când era locotenent de episcop la acea eparhie.

Asigură că va păstori cu vrednicie, oferind ca cheazășie trecutul său plin de fapte bune.

La orele 12 și jumătate, ședința a fost ridicată. Opoziția n'a participat.

† *Terezia Mișuța*. Soția profesorului dela școala noastră normală *Alexandru Mișuța*, a încetat din viață în 24 Martie, chinuită fiind de un morb greu.

A fost înmormântată între regretele unanime a celor ce au cunoscut-o, Mercuri în 26 l. c. în vrâstă tină de 44 ani. Prohodul l-a săvârșit preoțimea parohială, fiind de față membrii consistorului, profesorii Seminarului. Răspunsurile funebrele ar fost executate de corul teologilor.

Odihnească în pace.

Cursuri de limba română pentru minoritari. Ministerul instrucțiunii a dat ordin tuturor inspectoratelor școlare din țară, în care le atrage atențiunea asupra constatărilor făcute, că foarte mulți dintre dascăli, — în special cei din Ardeal — nu cunosc bine limba română și le impune, ca în cel mai scurt timp, să înceapă cursuri pentru cunoașterea limbei române. Se va face în special și un apel către dascălii minoritari, în care li se va arăta necesitatea de a cunoaște limba noastră, fără de care nu pot continua să predea mai departe învățământul, în orice școală a statului, ori particulară.

Aceste cursuri se vor ține la liceele respective, unde minoritarii sunt mai numeroși.

Ministerul instrucțiunii a constatat, că, acolo unde aceste cursuri au și început să fie predate, au dat roade multumitoare. De pildă, la Sighișoara s'au înscris peste 500 de minoritari și ei fac parte din toate păturile sociale. Asistă regulat: profesorii dela liceele din oraș, magistrați, funcționari superiori, negustori, etc.

Biserica ortodoxă sârbească încă și-a stabilit statutul organizării sale unitare în înțelegere cu reprezentanții guvernului. S'a dat bisericii *autonomie*. Statul acordă *acoperirea cheltuelilor* bisericii, vărsând cassa statului în cassa patriarhatului sârbesc ajutorul anual în 12 rate lunare egale. Episcopii și parohiile au dreptul a impune credincioșilor *dare de cult specială*. Religia se propune în *școlile primare* de parohi și *învățători de religie*. Supraveghierea lor o au episcopii. În *școlile secundare și profesionale* religia o predau învățătorii de religie, numiți de ministrul cultelor la propunerea chiriarhului. Profesorii și agragații facultății de teologie se numesc după prealabila înțelegere cu Sf. Sinod. *Planul de învățământ religios* și manualele se aprobă de Sf. Sinod.

Logodnă. Dșoara *Hermina Truța* și *Dr. Simeon Șiclovan*, profesor la Seminarul nostru, logodiți.

Felicitările noastre.

Cum înțelege un prelat catolic să-și țină jurământul de fidelitate. Fostul episcop rom-catolic de Oradea-mare, contele Nicolae Szécheny a decedat acum câteva luni la Budapesta. Zilele acestea a fost prezentat judecătoriei din Oradea-mare testamentul lui, scris încă în Februarie 1923 în Budapesta.

În introducerea episcopul scrisese, că a făcut testamentul pe baza autorizației ce a obținut-o „dela regele ungar Carol IV.” Mai departe declară, că ar fi voit să-și găsească odihna de veci la Oradea-mare, dar fiind situația schimbată, dispune să fie înmormântat la Orosháza „pe pământ unguresc”.

Urmează apoi dispoziții cu privire la diferite legate, iar ca moștenitor principal designează „Fundăția de binefacere Sacre-Coeur” din Oradea. Dispozițiile privitoare la această fundațiune prevăd condi-

țiuni, că *cât timp Oradea-mare se va afla sub suveranitatea română, să se administreze și fructifice pe teritoriul maghiar, până la eliberarea Orăzii-mari, etc.*

Iată episcopul catolic, care abia cu un an mai nainte a depus jurământul de fidelitate, cum a înțeles să răsplătească încrederea leală și bunăvoința ce i-sa arătat într'un mod atât de cavaleresc din partea noastră.

BIBLIOGRAFIE.

În „Biblioteca Institutului Biblic” al bisericii ort. rom. au apărut până acuma următoarele broșuri:

Nr. 1. „*Lazăr Diacul*”, întâmplare adevărată, de Preotul *Dr. Sebastian Stanca*.

Nr. 2. „*Patimile Mântuitorului*”, de *Dr. Gr. Griveanu*.

Nr. 3. „*Impotriva beției*”, de *Dr. Miron Cristea*, Mitropolit primat.

Nr. 4. „*Două întâmplări minunate*”, de Preotul *Gr. Pisculescu* (Gala Galaction).

A apărut: „*Noua revistă Bisericească*” de sub direcția dlui Teodor T. Păcescu. Anul V, nr. 19—22 (1 Ian. 29. Febr. 1924). *București*. Abonament anual: 50 Lei.

„*Biserica Ortodoxă Română*”, revista Sf. Sinod. Seria II, anul 42, nr. 2 (515) (Febr. 1924). *București*. Abonament anual: 100 lei.

„*Cultura Creștină*”. Anul XIII, nr. 3. (Martie 1924). *Blaj*. Abonament anual: 100 Lei.

A apărut: *Catolicismul unguresc în Transilvania și politica religioasă a Statului român* de *Dr. Onisifor Ghibu*, profesor la Universitatea din Cluj, membru corespondent al Academiei române. Cartea aceasta urmărește cea dintâi, pe baza unui mare număr de izvoare istorice, juridice, politice, bisericești și școlare, catolicismul unguresc ardelean în desvoltarea lui istorică și înființarea lui de astăzi, atât sub raportul bisericesc și școlar, cât și sub cel politic, indicând totodată și soluțiile cari trebuiesc neapărat date atât din punct de vedere religios, cât și din acela de stat.

Departea de a fi o lucrare, care să intereseze numai pe oamenii bisericii și ai școlii, această carte interesează în măsură deopotrivă de mare pe toți aceia cari se ocupă de chestiunile vieții publice ale noului stat român.

Un volum de IV+304 pe hârtie velină. — Prețul 80 Lei. Se poate comanda dela Institutul de arte grafice „Ardealul” Cluj, Str. Memorandului 22. Bani se trimit înainte.

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: Prefectura Județului.